

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

The Quality Standard and Indicators for Faculty of Industrial Technology, Rajabhat University.

Wichai Vanpetch¹

¹Industrial Technology Faculty, Phranakhon Rajabhat University

ABSTRACT

This study aimed to 1) study the educational context of the industrial technology faculty, Rajabhat University. 2) analyze the educational operation of industrial technology faculty, 3) develop quality standards and indicators for faculty of industrial technology 4) evaluate the faculty of industrial technology with constructed quality standards and indicators. The research results revealed that the faculty of industrial technology has taught both undergraduate, master's and doctoral degree, with both regular and evening class students, 900 staffs were employed with civil officials was 46.89 percent and the employment staffs was 53.11 percent. The analysis of the weaknesses of the industrial technology faculty were 1) budget management was also less. 2) number of students decrease. 3) number of personnel in the academics and support were minimal. 4) building and labs were not enough. 5) tools and equipments were old and inadequate Quality standards and indicators for faculty of Industrial Technology (QS.In-tech,2010) composed of 8 standards were : 1) students and quality graduate. 2) curriculum and instruction, 3) research and creative invention. 4) budget and facilities. 5) teachers and support personnel. 6) academic services and technology transfer. 7) management and culture. and 8) quality assurance mechanisms

The ranking of compliance QS. In-tech 2010. It evaluated the faculty of industrial technology with constructed standards and indicators to 8 faculties found that 1) the faculty of industrial technology, Phetchaburi Rajabhat University certified good level ($\bar{X}=4.23$), 2) faculty of industrial technology, Phranakhon Rajabhat University certified good level ($\bar{X}=3.98$). 3) faculty of industrial technology, Rambhai Banni Rajabhat University certified good level ($\bar{X}=3.92$), 4) faculty of industrial technology, Buri Rum Rajabhat University certified good level ($\bar{X}=3.67$), 5) faculty of industrial technology. Kampeangpet Rajabhat University certified good level ($\bar{X}=3.61$), 6) faculty of industrial technology, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University certified good level ($\bar{X}=3.59$), 7) faculty of industrial technology. Sakon Nakhon Rajabhat University certified good level ($\bar{X}=3.59$), and 8) faculty of industrial technology. Chiang Rai Rajabhat University certified good level ($\bar{X}=3.59$).

Keywords : Industrial Technology, Standard, Quality

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

มาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

วิชัย แหวนเพชร¹

¹ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบริบทการดำเนินการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) วิเคราะห์การดำเนินการจัดการศึกษา ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 3) พัฒนามาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 4) ประเมินคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมตามเกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีการเปิดสอนทั้งระดับปริญญาตรี โท และเอก ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ มีคณาจารย์ 900 คน เป็นข้าราชการร้อยละ 46.89 เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย และอัตราจ้างร้อยละ 53.11 ผลการวิเคราะห์จุดอ่อนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมคือ 1) งบประมาณในการบริหารจัดการยังน้อย 2) จำนวนนักศึกษาลดลง 3) จำนวนบุคลากรสายสอนและสายสนับสนุนมีน้อย 4) อาคารสถานที่คับแคบ/ห้องปฏิบัติการมีไม่เพียงพอ 5) เครื่องมืออุปกรณ์ ครุภัณฑ์เก่า และมีน้อย

มาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (QS.In-tech.2010) 8 มาตรฐาน คือ 1) ด้านนักศึกษา และคุณภาพบัณฑิต 2) ด้านหลักสูตร และการเรียนการสอน 3) ด้านการวิจัย และงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ 4) ด้านงบประมาณ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 5) ด้านอาจารย์ และบุคลากรสนับสนุน 6) ด้านการบริการวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยี 7) ด้านการบริหารจัดการและศิลปวัฒนธรรมและ 8) ด้านกลไกการประกันคุณภาพ ตามลำดับ

ผลการจัดอันดับคุณภาพตามมาตรฐาน QS.In-tech 2010 จากการประเมิน คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพทั้ง 8 คณะคือ 1) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี รับรองคุณภาพระดับดี ($\bar{X}=4.23$) 2) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร รับรองคุณภาพระดับดี ($\bar{X}=3.98$) 3) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และอัญมณีศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี รับรองคุณภาพ ระดับดี ($\bar{X}=3.92$) 4) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ รับรองคุณภาพ ระดับดี ($\bar{X}=3.67$) 5) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร รับรองคุณภาพ ระดับดี ($\bar{X}=3.61$) 6) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช รับรองคุณภาพ ระดับดี ($\bar{X}=3.59$) 7) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร รับรองคุณภาพ ระดับดี ($\bar{X}=3.59$) และ 8) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย รับรองคุณภาพ ระดับดี ($\bar{X}=3.59$)

คำสำคัญ : คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม, มาตรฐาน, ตัวชี้วัด

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

บทนำ

การจัดการศึกษาโดยทั่วไปมีหลักการพัฒนาอยู่ 4 ด้าน คือ 1) การพัฒนาทางสติปัญญา(head) ให้มีความรู้ความเข้าใจ 2) การพัฒนาจิตใจ (heart) ให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบ มีคุณธรรม จริยธรรม 3) พัฒนาทางทักษะ ฝีมือ (hand) ให้มีความสามารถนำความรู้สู่การปฏิบัติดำเนินการทำงานได้ ออกให้เป็นรูปธรรม เช่น ซ่อมรถยนต์ ทำการซ่อมคอมพิวเตอร์ ร้องเพลง ทำการก่อสร้างได้ 4) พัฒนาทางด้านร่างกาย สุขภาพ (health) ให้มีความสมบูรณ์ แข็งแรงให้รู้จักรักษาสุขภาพของตนเองและเพื่อนมนุษย์นั่นเอง สำหรับประเทศไทยได้มีการจัดการศึกษาทางเป็นระบบในรัชกาลที่ 5 โดยเริ่มตั้งโรงเรียน วัดมหรพาราม ขึ้นเป็นโรงเรียนแห่งแรก จากนั้นก็มีการตั้งโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ขึ้นในปี 2435 ต่อมาได้พัฒนามาเรื่อย ๆ จนในปัจจุบัน คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร นอกจากนี้ก็ได้มีการตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นครั้งแรก คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปี 2442 มีคำกล่าวว่าการพัฒนาประเทศให้พัฒนาที่คน การพัฒนาคนให้พัฒนาที่การศึกษา หมายความว่า การพัฒนาคนโดยให้ประชาชนมีโอกาสได้รับการศึกษาซึ่งก็คือพัฒนา ทั้ง 4 H ดังที่กล่าวไว้ในเบื้องต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นส่วนหนึ่งในบรรดาสถาบันอุดมศึกษา โดยวิวัฒนาการมาจากโรงเรียนฝึกหัดครู ต่อมาได้มีการยกฐานะและปรับบทบาทเป็นสถาบันราชภัฏที่สามารถเปิดสอนในระดับปริญญาตรีทั้งสอนในสาขาวิชาการอื่นได้ในขณะนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศเป็นนิติบุคคล มีจำนวน 40 มหาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในแต่ละมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีคณะที่รับผิดชอบในการผลิตบัณฑิต เช่น

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ยกเว้นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร คณะครุศาสตร์เปลี่ยนชื่อใช้ว่า “วิทยาลัยการฝึกหัดครู” คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยี และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เป็นต้น ในส่วนของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมนั้นยังพบว่าในเรื่องมาตรฐานยังมีความหลากหลายเนื่องจากเป็นคณะน้องใหม่ที่ส่วนใหญ่แยกออกมาจากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้พบปัญหาดังนี้ 1) ยังมีความแตกต่างกันมากในแต่ละมหาวิทยาลัย เช่นบางแห่งมีอาจารย์สูงสุด 60 คน บางแห่ง 20 กว่าคน จำนวนนักศึกษา บางแห่ง 1000 กว่าคน แต่บางแห่ง 200 กว่าคน คุณวุฒิปริญญาเอก ผลงานทางวิชาการยังมีความแตกต่างกันมาก 2) การประเมินคุณภาพภายนอก ของ สมศ. ในรอบที่ 2 ที่ผ่านมามีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมถูกจัดอยู่ในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ซึ่งไม่มีสาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมอยู่ในรายการมาตรฐานและตัวชี้วัดบางอย่างไม่สอดคล้องกับบริบทและธรรมชาติของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 3) การประเมินคณะและคณบดีตาม พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ในมาตรา 39 ระบุว่า “การติดตามตรวจสอบ และประเมินผลงานของคณบดีให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย” นั้นแสดงว่าจะต้องมีการประเมินผลงานของคณบดีซึ่งต้องมีเครื่องมือที่เป็นมาตรฐานและตัวชี้วัด (ปิยะธิดา วรญาโณปกรณ์, 2546) ที่สามารถบ่งบอกถึงมาตรฐานได้

จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงเห็นสมควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนา มาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมขึ้น เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุง

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพ บริบทการดำเนินการ การจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. เพื่อวิเคราะห์สภาพการดำเนินการจัดการศึกษา ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis
3. เพื่อพัฒนามาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพสำหรับการรับรองคุณภาพ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
4. เพื่อประเมิน คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ตามเกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพที่สร้างขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยสำรวจเชิงปริมาณ มีการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้สามารถชี้แจงในแต่ละขั้นตอนการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ บริบทการดำเนินการจัดการศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ประชากรที่ใช้จะหมายถึงคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้ง 24 แห่ง โดยศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและจากประชากรทั้งหมด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ SWOT Analysis ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยได้แก่คณบดี แต่ละ 1 คน รองคณบดีฝ่ายบริหาร แต่ละ 1 คน ผู้แทนคณาจารย์ ในกรรมการประจำคณะ ประชากร แต่ละ 3-4 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง แต่ละ 1 คน และจากผู้ทรงคุณวุฒิประจำคณะ

และประชากรแต่ละ 2-3 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจงแต่ละแห่งละ 1 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 96 คน

ตอนที่ 3 การสร้างมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ คณบดี 24 คน รองคณบดีฝ่ายวิชาการ 24 คน ผู้แทนคณาจารย์ 24 คน และผู้ทรงคุณวุฒิประจำคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะละ 1 คน รวมผู้ทรงคุณวุฒิ 24 คน รวม 96 คน

ตอนที่ 4 การประเมินมาตรฐานคุณภาพคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมตามเครื่องมือเกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัด ที่พัฒนาขึ้น ประชากรคือ 24 คณะ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยการสุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คณะ ใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจงในแต่ละกลุ่มภูมิภาค ดังนี้ 1) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช 2) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 3) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร 4) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี 5) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร 6) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ 7) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 8) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย ราชภัฏกำแพงเพชร โดยใช้เกณฑ์ผลการประเมินมาตรฐานคุณภาพ 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ ควรปรับปรุง และต้องปรับปรุง เพื่อใช้ในการรับรองมาตรฐานคุณภาพ ผลประเมินจะใช้เกณฑ์ว่า รับรองดีเยี่ยม รับรอง และไม่รับรอง รวมทั้งจะมีการจัดอันดับมาตรฐานทั้ง 8 แห่ง

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) โดยจัดทำเป็นเครื่องมือเป็น 4 ฉบับในแต่ละฉบับจัดเก็บข้อมูลต่างเวลากันดังนี้

2.1.1 ฉบับที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพ บริบทของการดำเนินการจัดการศึกษา ของ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

2.1.2 ฉบับที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการวิเคราะห์ SWOT analysis การดำเนินการจัดการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

2.1.3 ฉบับที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของคณบดี รองคณบดี อาจารย์ และ ผู้ทรงคุณวุฒิ ต่อเกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพ

2.1.4 ฉบับที่ 4 เป็นแบบสอบถามประเมินตนเองตามมาตรฐานและตัวชี้วัดที่กำหนด เพื่อให้คณบดีและทีมผู้รับผิดชอบ ตอบตามเอกสารในลักษณะประเมินตนเอง (Self-Assessment Report = SAR) โดยใช้เกณฑ์ 5 คะแนน

3. การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

3.1. ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2. สร้างกรอบแนวคิดเพื่อให้ได้ตัวแปรที่จะศึกษาในแต่ละตอนของการวิจัย

3.3. สร้างแบบสอบถามตามตัวแปรที่จะศึกษาในแต่ละตอน

3.4. ตรวจสอบเครื่องมือโดยหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น

4. การตรวจสอบเครื่องมือ

4.1. นำแบบสอบถามที่ยกร่างขึ้นในแต่ละตอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content Validity) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา

4.2 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุดไปทดลองกับอาจารย์ 30 คน ของมหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ .84

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

5.1. วางแผนเพื่อสร้างความเข้าใจในการแจกแบบสอบถามแต่ละตอน

5.2. ทำหนังสือขออนุญาตในการแจกแบบสอบถามถึง คณบดีในแต่ละมหาวิทยาลัย ส่งทางไปรษณีย์พร้อมแบบสอบถาม ดำเนินการตั้งแต่ เมษายน 2553

5.3. แจกแบบสอบถามตามจำนวนในแต่ละตอนให้แก่ คณบดี รองคณบดี ผู้แทนอาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิของคณะตอบ โดยผู้วิจัย ขอความอนุเคราะห์ในแต่ละคณะดำเนินการ

5.4. เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 24 แห่ง และให้ส่งกลับทางไปรษณีย์ ได้แบบสอบถามคืนจนครบแล้ว ตั้งแต่วันที่ กันยายน 2553 และดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการกับแบบสอบถามดังนี้

6.1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์

6.2. วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

6.2.1 ใช้ค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage) ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ข้อคิดเห็น ของประชากร ใช้ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

deviation) ในการวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็งของ คณะ และเกี่ยวกับมาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพ ของคณะ

6.2.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลกระทำดังนี้

- 1) ค่าร้อยละ ใช้วิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐาน
- 2) ค่าเฉลี่ย (mean)
- 3) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)

การอภิปรายผลการวิจัย

มาตรฐานและตัวชี้วัดคุณภาพ คณะ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาบริบทการดำเนินการจัดการ ศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

1.1 ในจำนวน 24 คณะใช้ชื่อ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและอัญมณีศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยี อุตสาหกรรม และคณะเทคโนโลยีการเกษตร ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากในการเปลี่ยน พ.ร.บ. เป็น มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในแต่ละแห่งต้องจัดแบ่ง ส่วนราชการกันใหม่ ทำให้มีการปรับเปลี่ยน เช่น คณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีเป็น การรวมกันระหว่างภาควิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และภาควิชาเกษตรแล้วตั้งเป็นคณะเทคโนโลยี ส่วนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีใช้ชื่อว่า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและอัญมณีศาสตร์ เป็นการเพิ่มจุดเน้นด้านอัญมณีเข้าไปเนื่องจาก ที่จันทบุรีเป็นแหล่งอัญมณีที่สำคัญของไทย ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ก็เช่นกันนำเอา เทคโนโลยีอุตสาหกรรมร่วมกับเกษตรตั้งเป็น คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยี

อุตสาหกรรมสุดท้ายไปที่เพชรบูรณ์นำเอา เทคโนโลยีอุตสาหกรรมร่วมกับเกษตรแล้วตั้งเป็น คณะเทคโนโลยีการเกษตรเลย ๆ ซึ่งในส่วนนี้ถือว่า ชื่อยังไม่สอดคล้องกับศาสตร์ที่จัดการเรียน การสอน ได้ทราบว่าทางมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์กำลังมีการเตรียมจะเสนอปรับเปลี่ยนชื่อ คณะใหม่ก็เห็นด้วยแต่ก็ให้ทำโดยเร็วไม่เช่นนั้น ผู้ใช้บัณฑิตทางเทคโนโลยีอุตสาหกรรมก็จะสับสน ในคณะที่สำเร็จมา

1.2 ในด้านหลักสูตร วท.บ. (ต่อเนื่อง) มีการเปิดสอนแขนงเทคโนโลยีการจัดการ อุตสาหกรรม และแขนงเทคโนโลยีไฟฟ้ามากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าเป็นที่นิยม และ คณะมีความพร้อม ซึ่งรู้เป็นไปได้เนื่องจากการบริหารจัดการเป็นเรื่องสำคัญเห็นได้จากการเลือกเรียน ทั้งปริญญาตรี-โทส่วนใหญ่นิยมเรียนทางด้านการบริหารจัดการ ส่วนทางไฟฟ้าอาจเป็นเรื่องของการคาดหวังจบแล้วโอกาสหางานทำได้ง่ายกว่า

1.3 ทางด้านหลักสูตร วท.บ. /ทล.บ./ อส.บ. 4 ปี ทั้ง 3 ปริญญา เปิดสอนหลักสูตร ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตมากที่สุด รองลงมา เป็น ทล.บ.และ อส.บ. ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก พื้นฐานเดิม ทางคณะเปิดสอนหลักสูตร วท.บ. อยู่แล้วเพราะเป็นวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และ ทางผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่าก็คุ้นเคย อย่างไรก็ตาม ทาง สกอ. ได้มีกฤษฎีกาว่าด้วยชื่อปริญญา เพิ่มว่า การจัดการศึกษาทางเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สามารถใช้ปริญญาเทคโนโลยีบัณฑิตได้ ทำให้ การปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรใช้ ทล.บ. มากขึ้น ส่วน อส.บ. พบว่า เปิดสอนที่คณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม นครราชสีมา และนครสวรรค์ อาจเป็นเพราะต้องการให้เกิดทางเลือกที่หลากหลาย เพราะหลักสูตรนี้เกิดที่สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้า และเทคโนโลยีราชชมงคล

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

มาก่อน ซึ่งหลายคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมก็จะใช้มากขึ้นแต่ทราบทาง สกอ. สนับสนุนให้ใช้ ทล.บ. มากกว่า

1.4 ทางด้านหลักสูตร วศ.บ. สด.บ. และ ศศ.บ. สืบเนื่องจากการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลง เริ่มเกิดขึ้นในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ประกอบกับความต้องการของสังคมทำให้คณะ เทคโนโลยีอุตสาหกรรมหลายแห่งมีการพัฒนา หลักสูตรด้านวิศวกรรมศาสตร์มากขึ้นแต่หาก พิจารณา พบว่า เป็นการพัฒนาศาวิชาที่ไม่มี ก.ว. ควบคุม เช่นวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมโลจิสติกส์และการจัดการอุตสาหกรรม วิศวกรรมการจัดการ วิศวกรรมพลังงาน วิศวกรรมเครื่องกลยานยนต์ ส่วนที่มี ก.ว. ควบคุมที่เปิดสอนได้แก่ วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และ คมนาคม ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากในระยะนี้มีการบรรจุและรับบุคลากรสายวิศวกรรมศาสตร์ใน แต่ละแห่งมากขึ้น รวมทั้งผู้สำเร็จด้านวิศวกรรมก็ ต้องการมาเป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษามากขึ้น เช่นกัน สำหรับด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ยังมีการ เปิดสอนน้อยเพราะเปิดเฉพาะที่ พระนคร เชียงรายและสกลนคร ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากมี สถานสถาปนิกควบคุม ทำให้การเปิดต้องเป็นไป ตามที่มีการควบคุมโดยเฉพาะด้านอาจารย์ประจำ หลักสูตร ส่วน ศศ.บ สาขาวิชาการออกแบบมีเปิด ที่ นครสวรรค์แห่งเดียว ซึ่งก็ถือว่าสำคัญเพราะ การทำงานด้านอุตสาหกรรมการออกแบบถือว่า สำคัญและเป็นหัวใจของการทำงานด้วย

1.5 ด้านอาจารย์ จำนวนอาจารย์ข้าราชการ ร้อยละ 46.89 ส่วน พนักงานมหาวิทยาลัย และ อัตราจ้างร้อยละ 53.11 ที่เป็นเช่นนี้เดิมจะเป็น ราชการหมดแต่ปัจจุบันเกษตรอาชีวราชการจะยุบ ตำแหน่งแต่จะให้นามในลักษณะพนักงาน

มหาวิทยาลัย หากไม่พอก็ใช้เงินรายได้ของ มหาวิทยาลัยอย่างรายก็ตามแนวโน้มก็จะเป็น เช่นนี้ไปเรื่อย ๆ หากยังไม่เปลี่ยนนโยบาย แต่จาก การสำรวจพบคณาจารย์ส่วนใหญ่หากเลือกได้ ยอยากเป็นข้าราชการ

1.6 ด้านคุณภาพอาจารย์ส่วนใหญ่ ปริญาโท ร้อยละ 82.44 ปริญาเอกร้อยละ 7.78 ปริญาตรีร้อยละ 9.78 ที่เป็นเช่นนี้ อาจารย์ทางด้านช่างไม่ค่อยอยากจะได้เรียนระดับ ปริญาเอก และบางมหาวิทยาลัยและบาง สาขาวิชาเช่นทางด้านการปฏิบัติการ การสอน ภาคปฏิบัติ ปริญาตรีก็พอและใช้เงินรายได้ของ มหาวิทยาลัยจ้างเพราะประหยัด แต่หากมอง เกณฑ์อาจารย์อุดมศึกษาแล้วจะไม่เป็นไปตาม เกณฑ์

1.7 ด้านนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา ภาคปกติร้อยละ 69.97 นักศึกษาภาคพิเศษ ร้อยละ 29.40 และระดับบัณฑิตศึกษาร้อยละ .63 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ ส่วนใหญ่ จัดอยู่ในกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มผลิตบัณฑิตปริญญาตรี ส่วนภาคพิเศษก็เป็นการจัดการศึกษานอกเวลาราชการซึ่งเป็นการตอบสนอง ความต้องการของบุคคลที่จบอนุปริญญาแล้วไป ทำงานก่อนและใช้เวลาเสาร์-อาทิตย์มาเพิ่มพูน ความรู้ ซึ่งการจัดการศึกษาลักษณะนี้คิดว่ายังคงมี ตลอดไป ตามหลักการศึกษาตลอดชีวิต สำหรับ ระดับบัณฑิตศึกษาปัจจุบันยังมีน้อยเนื่องจาก การเปิดระดับบัณฑิตศึกษาต้องใช้อาจารย์ระดับ ปริญาเอกเป็นคณาจารย์ แต่แนวโน้มจะมีการเปิดระดับบัณฑิตศึกษามากขึ้น

1.8 ด้านหลักสูตร เปิดหลักสูตร วท.บ. เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 62.13 ที่เป็นเช่นนี้ เพราะดั้งเดิม เปิดสอน วท.บ. เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นคณะวิศวกรรมศาสตร์เนื่องจาก

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

สาขาวิศวกรรมศาสตร์ ยังเป็นที่ต้องการสำหรับภาคอุตสาหกรรมมาก ดังนั้นหลายคณะจึงเพิ่มหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์เข้าไป และปัจจุบันในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมก็มีการบรรจุอาจารย์สาขาวิศวกรรมศาสตร์เพิ่มมากขึ้น จึงเป็นไปได้ในอนาคตการจัดตั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์ขึ้นใหม่ หรือการปรับชื่อคณะเป็นคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและวิศวกรรมศาสตร์

1.9 ด้านงบประมาณ มีงบประมาณแผ่นดิน 80,433,783 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.20 ส่วนงบประมาณที่เป็นเงินรายได้ 93,660,322 บาท คิดเป็นร้อยละ 53.80 ที่เป็นเช่นนี้เพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏได้จัดสรรงบประมาณน้อย ขณะเดียวกันเป็นที่ทราบกันคือต้องหารายได้ช่วยตนเองโดยรับนักศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษมากขึ้น จึงพบว่างบประมาณจะมีเงินรายได้มากกว่า แต่การรับนักศึกษามากก็เกิดผลต่อคุณภาพเช่นกัน โดยเฉพาะอาจารย์จึงมีภาระงานการสอนมากทำให้บทบาททางวิชาการเช่นจำนวนงานวิจัย จำนวน ผศ.-รศ. – ศ. ก็น้อยตามไปด้วย

1.10 ด้านงานวิจัยและงานประดิษฐ์สร้างสรรค์ อาจารย์ในคณะมีการทำวิจัยเฉลี่ยคณะละ 8 คนจากอาจารย์เฉลี่ยคณะละ 38 คน ซึ่งถือว่าปริมาณยังน้อย อาจเป็นเพราะภาระการสอน ภาระงานอื่น และความกระตือรือร้นในการอยากจะทำงานวิจัย ส่วนจำนวนชิ้นงานที่จดสิทธิบัตรมีเพียง 17 ชิ้นก็ถือว่ายังน้อย อาจเป็นเพราะชิ้นงานที่จะขอจดยังขาดคุณภาพหรือไม่ เป็นงานนวัตกรรมเพียงพอก็ได้ ส่วนรางวัลที่ได้รับจากงานวิจัย ประดิษฐ์สร้างสรรค์ ทั้งหมด 95 รางวัล เฉลี่ย แห่งละ 3.96 รางวัลซึ่งก็ยังถือว่าน้อย คณะที่ได้รับรางวัลมากที่สุดคืออุบลราชธานีที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากมีนักศึกษามากที่สุดและมีสาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยี

สารสนเทศ เปิดสอน ทำให้นักศึกษา อาจารย์มีผลงานได้รับรางวัลมาก สำหรับงานวิจัยมีการตีพิมพ์เผยแพร่ 193 ชิ้น เฉลี่ยแห่งละ 8.07 ชิ้นถือว่าอยู่ระดับพอใช้เนื่องจากมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ขอให้อาจารย์ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยให้มาก เพราะหากไม่ตีพิมพ์เผยแพร่การประกันคุณภาพทั้งภายนอก ภายในก็จะได้คะแนน ดังนั้นคณาจารย์ส่วนใหญ่รับทราบและตระหนักว่าต้องมีการตีพิมพ์

1.11 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ในด้านอาคารเฉลี่ยแห่งละ 4.83 อาคาร ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากคณะผู้บริหารให้ความสำคัญมีการเพิ่มปรับปรุงอาคารกันส่วนใหญ่ มีการกล่าวว่าอาคารดีก็ต้องพยายามให้เก่งและดีด้วย สอดคล้องกับอาณูภาพ ธงภักดี (2543) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏว่า ด้านอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อม เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบคุณภาพ ส่วนจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ เฉลี่ยมีคณะละ 95.54 เครื่อง ก็ถือว่าปริมาณพอสมควรเนื่องจากตามเกณฑ์ 1-10 คนต่อ เครื่อง อาจเป็นเพราะราคาเครื่องคอมพิวเตอร์ปัจจุบันราคาไม่แพง และบางแห่งใช้วิธีเช่าจึงทำให้มีเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงพอ ส่วนด้านห้องทดสอบเพื่อรับงานพบว่าเฉลี่ยมีแห่งละ 1.46 ห้องยังถือว่าน้อย หากดูในรายละเอียดยังมีหลายคณะที่ยังไม่มี ที่เป็นเช่นนี้ เพราะบางแห่งขาดการดูแลและมุ่งมั่นที่จะสร้างให้เกิดขึ้น หรืออาจเป็นเพราะยังขาดผู้นำ ส่วนห้องปฏิบัติงานพบว่ามีความเพียงพอ

2. การวิเคราะห์ SWOT Analysis ในภาพรวมทั้ง 24 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

2.1 จุดอ่อน คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คือ 1) งบประมาณในการบริหารจัดการยังน้อย 2) จำนวนนักศึกษาลดลง 3) จำนวนบุคลากรสายสอนและสายสนับสนุนมีน้อย 4) อาคารสถานที่คับแคบ/ห้องปฏิบัติการมีไม่เพียงพอ 5) เครื่องมืออุปกรณ์ครุภัณฑ์เก่าและมีน้อย สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้ศึกษาโดยเฉพาะด้านงบประมาณ พบว่า เป็นจุดอ่อนมาก จำเป็นที่คณะผู้บริหารและคณาจารย์ต้องคิดยุทธศาสตร์ในการปรับปรุงเรื่องนี้

2.2 จุดแข็ง คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ คือ 1) มีหลักสูตรหลากหลาย/ทันสมัย ปรับปรุงตามมาตรฐาน 2) ทำเลที่ตั้งเหมาะสมใกล้ชุมชนและเหมาะสมในการจัดการศึกษา 3) อาจารย์ประจำหลักสูตรมีความรู้ความสามารถและมีความตั้งใจ 4) เน้นการฝึกปฏิบัติที่ให้ผู้เรียนเป็นสำคัญและสู่การปฏิบัติ 5) มีความใกล้ชิดกับชุมชนและเครือข่าย 6) การมีส่วนร่วมในการบริหารองค์กรอย่างเป็นระบบที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการปรับปรุงหลักสูตรปัจจุบันทาง สกอ. มีเกณฑ์ว่าทุกหลักสูตรต้องปรับปรุงในรอบ 5 ปี หลักสูตรใดไม่มีการรับนักศึกษาเกิน 2 ปีให้ทางมหาวิทยาลัยเสนอปิดหลักสูตรได้ การพัฒนาหลักสูตรก็ให้เป็นไปตามเกณฑ์ มคอ. ผ่านคณะ ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาวิชาการ สภามหาวิทยาลัย จนถึง สกอ. รับทราบหลักสูตร ซึ่งทางคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมก็ปฏิบัติตามได้ดี

2.3 อุปสรรค คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ คือ 1) จำนวนเพิ่มขึ้นของมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน 2) งบประมาณที่จัดสรรให้น้อย 3) จำนวน อาจารย์ที่มีไม่เพียงพอ 4) การยอมรับของสถานประกอบการต่อบัณฑิตยังน้อย 5) นักศึกษาพื้นความรู้/ความขยันน้อย สอดคล้องกับข้อมูลต่าง ๆ ทั้ง

ข้อเท็จจริงและสื่อสารมวลชนว่ามีการเปิดศูนย์บริการของมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐและเอกชนเป็นจำนวนมาก จากข้อมูลของ สกอ. พบว่า ในปี 2553 มีศูนย์บริการนอกที่ตั้งทั่วประเทศ 500 กว่าศูนย์ ผู้วิจัยได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการตรวจติดตามการเปิดศูนย์บริการการศึกษานอกที่ตั้งของ สกอ. ซึ่งตามเกณฑ์การเปิดศูนย์ว่า 1) ต้องมีกรรมการผู้รับผิดชอบหลักสูตรต่างหาก 2) ต้องมีสื่อ/ห้องสมุด/เทคโนโลยีสารสนเทศ 3) สัญญาการใช้พื้นที่ 4) ต้องได้รับการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย เป็นต้น หลังจากการตรวจเยี่ยมพบว่าการแจ้งเสนอปิดศูนย์บริการนอกที่ตั้งลงไม่น้อยกว่า 100 กว่าแห่ง

2.4 โอกาส คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ คือ 1) ยังมีการขยายตัวในภาคอุตสาหกรรมและมีความต้องการกำลังคน 2) บุคลากรมีความรู้และประสบการณ์ 3) การพัฒนาหลักสูตรทำได้คล่องตัวและหลากหลาย 4) ความต้องการแรงงานยังมีมาก 5) โอกาสในการทำงานยังมีสูง โอกาสของนักศึกษาที่สำเร็จทางสายเทคโนโลยีอุตสาหกรรมถือว่าได้เปรียบ เพราะสามารถทำงานทั้งส่วนราชการ ภาคเอกชน รวมถึงการทำงานอิสระส่วนตัวตามสาขาวิชาชีพที่เรียนมา ปัจจุบันการขยายตัวในภาคอุตสาหกรรมการผลิตทั้งภาครัฐและเอกชนมีมาก รวมทั้งในปี 2558 เป็นปีที่ประเทศไทยและสมาชิกประเทศในกลุ่มอาเซียนจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งมีสาระสำคัญ เช่น จะมีการเปิดเสรี ในด้านอาชีพการทำงาน เสรีในการเคลื่อนย้ายแรงงาน เสรีในการลงทุน และใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อกลาง ฉะนั้นคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมต้องมีการปรับตัวขนานใหญ่เพราะเป็นโอกาสอันดีแก่นักศึกษา

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

3. การวิเคราะห์ ความคิดเห็นต่อมาตรฐาน และตัวชี้วัดคุณภาพ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (QS. In-tech, 2010)

3.1 มาตรฐานคุณภาพ คณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า ความคิดเห็น ต่อมาตรฐานเฉลี่ยในภาพรวม เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.89$) ทั้ง 8 มาตรฐานได้รับการสังเคราะห์ จากเอกสารและงานวิจัย โดยเฉพาะเอกสารคู่มือ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ. คู่มือการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก ของ สมศ. รวมทั้ง มาตรฐานและตัวชี้วัดของ ก.พ.ร. โดยสรุปทำเป็นมาตรฐาน 8 มาตรฐานซึ่ง คณะผู้เกี่ยวข้องจากผลการวิจัยก็เห็นด้วยในระดับ มาก ซึ่งก็สอดคล้องกับ จันทรจิรา วงษ์ขมทอง (2543 : 228, 234-241) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนา ดัชนีบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาของ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนว่าประกอบด้วย องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน ด้านการ บริหารจัดการ ด้านระบบและกลไกการประกัน คุณภาพการศึกษา ด้านการวิจัยและการผลิตผล งานทางวิชาการ ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ด้านการเงินและงบประมาณ เป็นต้น

3.2 ผลการวิเคราะห์มาตรฐานและ ตัวชี้วัดคุณภาพคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

3.2.1. มาตรฐานด้านนักศึกษาและ คุณภาพบัณฑิต ตัวบ่งชี้ที่มีค่าคะแนนสูงสุด ตามลำดับดังนี้ ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 ระดับความพึงพอใจ ของนายจ้างต่อบัณฑิต 1.3 ร้อยละของผู้สำเร็จ การศึกษาได้งานทำรวมทั้งอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เห็นด้วยมาก 1.1 ร้อยละสัดส่วนของนักศึกษาที่ สอบเข้าเรียน แสดงว่าการบ่งบอกถึงคุณภาพควร เป็นสิ่งที่ผู้ใช้หรือองค์กรอื่นเป็นผู้บอก ซึ่งก็เป็นความ จริงการจะรู้ว่าเราดีก็ต้องให้คนอื่นพูด ดังนั้นคณะ เทคโนโลยีอุตสาหกรรมต้องมีการติดตามผลโดย

ขอความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิตมาประกอบ การปรับปรุงงาน

3.2.2. มาตรฐานด้านหลักสูตร และ การเรียนการสอน ตัวบ่งชี้ที่มีค่าคะแนนสูงสุด ตามลำดับดังนี้ ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีกระบวนการ ประเมินผลหลักสูตร 2.1 จำนวนร้อยละของ หลักสูตรสาขาวิชาที่เปิดสอนที่เป็นไปตาม มาตรฐานของ สกอ. 2.3 ร้อยละของอาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิที่มาให้ความรู้แก่นักศึกษาใน 1 ปี ต่ออาจารย์ประจำ เห็นด้วยมาก 2.4 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพ การสอนของอาจารย์ เห็นด้วยปานกลาง ตามลำดับ

3.2.3. มาตรฐานด้านการวิจัย และ งานประดิษฐ์สร้างสรรค์ ตัวบ่งชี้ที่มีค่าคะแนน สูงสุดตามลำดับดังนี้ ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ร้อยละของ อาจารย์ของคณะที่ได้รับทุนการทำวิจัย 3.2 จำนวนชิ้นงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย ของนักศึกษาหรืออาจารย์ที่ได้รับรางวัล ระดับชาติ/นานาชาติ (ภายใน 1 ปี) 3.4 ร้อยละ ของงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ระดับชาติ/นานาชาติ เห็นด้วยมาก งานวิจัยถือว่าเป็นหน้าที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของอาจารย์ สถาบันอุดมศึกษา ที่ผ่านมาอาจารย์คณะ เทคโนโลยีอุตสาหกรรมทำงานวิจัยน้อย ก็ทำให้ ได้รับงบประมาณวิจัยน้อยไปด้วยดังนั้นอาจารย์ ทุกคนต้องเสนอโครงการวิจัยงบประมาณก็จะ ตามมา

3.2.4. มาตรฐานด้านงบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวก ตัวบ่งชี้ที่มีค่า คะแนนสูงสุดตามลำดับดังนี้ ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 จำนวน นักศึกษาต่อห้องปฏิบัติการรวม (General Shop) /ห้องทดลอง (Lab) เห็นด้วยปานกลาง 4.2 จำนวนอาคารที่เป็นของคณะ พื้นที่อาคารละไม่ น้อยกว่า 1200 ตารางเมตร เห็นด้วยปานกลาง

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

อาจารย์ให้ความสำคัญต่อห้องปฏิบัติการ ห้องทดลอง ห้องทดสอบสิ่งนี้ก็สอดคล้องกับธรรมชาติของสายเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่ต้องมีการปฏิบัติการฝึกเป็นสำคัญ ดังนั้นการมีห้องฝึกปฏิบัติที่ครบถ้วนสมบูรณ์จึงมีผลต่อคุณภาพได้

3.2.5. มาตรฐานด้านอาจารย์ และบุคลากรสนับสนุน ตัวบ่งชี้ที่มีค่าคะแนนสูงสุดตามลำดับดังนี้ ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 จำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์ประจำ 5.2 ร้อยละของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอกและหรือผลงานทางวิชาการ (ผศ.-รศ.-ศ.) ต่ออาจารย์ประจำ จำนวนอาจารย์ที่พอเหมาะ อาจารย์มีคุณวุฒิมีผลงานทางวิชาการ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อคุณภาพได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่าอาจารย์ดีนักศึกษาดีไปด้วย

3.2.6. มาตรฐานด้านการบริการวิชาการถ่ายทอดเทคโนโลยี ตัวบ่งชี้ที่มีค่าคะแนนสูงสุดตามลำดับดังนี้ ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ร้อยละของอาจารย์ที่มีส่วนร่วมในการบริการวิชาชีพแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการ วิชาการวิชาชีพ และกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกต่ออาจารย์ประจำ การบริการวิชาการก็เป็นบทบาทหน้าที่ของอาจารย์อุดมศึกษา เนื่องจากสอน และวิจัยแล้ว ประสพการณ์ความรู้ก็ต้องเผยแพร่บริการวิชาการสู่ชุมชน สังคมด้วย

3.2.7. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการและศิลปวัฒนธรรม ตัวบ่งชี้ที่มีค่าคะแนนสูงสุดตามลำดับดังนี้ ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 มีกระบวนการจัดการประชุมกับอาจารย์ทั้งหมดในคณะสม่ำเสมอ 7.2 การมีภาวะผู้นำโดยภาพรวมของคณะ 7.3 มีการพัฒนาคณะสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ การได้มีการประชุมปรึกษา สัมมนาเป็นเนืองนิจถือว่าเป็นการลดความขัดแย้งได้ (สุวิมล ว่องวาณิช, 2545). และ

ความเป็นผู้นำที่ดีเท่ากับการบริหารสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง

3.2.8. มาตรฐานด้านกลไกการประกันคุณภาพ ตัวบ่งชี้ที่มีค่าคะแนนสูงสุดตามลำดับดังนี้ 8.2 ระดับความสำเร็จของระบบประกันคุณภาพภายในคณะ และ 8.1 ศักยภาพของระบบกลไกการประกันคุณภาพของคณะ เห็นด้วยมากตามลำดับ การประกันคุณภาพเป็นเรื่องควบคู่กับระบบการผลิตการบริการ พ.ร.บ. การศึกษา 2542 จึงกำหนดให้สถานศึกษาทุกระดับมีระบบประกันคุณภาพขึ้น การประกันคุณภาพภายในนั้น ปัจจัยป้อน และกระบวนการส่วนการประเมินคุณภาพภายนอกเน้น ผลผลิต ผลลัพธ์ เป็นสำคัญ

4. ผลการประเมินและการจัดอันดับคุณภาพตามมาตรฐาน QS.In-tech 2010 จาก การประเมิน คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ตามมาตรฐานและตัวชี้วัด ทั้ง 8 คณะ โดยการจัดอันดับคุณภาพ ดังนี้

4.1. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี รับรองคุณภาพ ระดับดี (4.23)

4.2. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร รับรองคุณภาพ ระดับดี (3.98)

4.3. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และอัญมณีศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี รับรองคุณภาพ ระดับดี (3.92)

4.4. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ รับรองคุณภาพ ระดับดี (3.67)

4.5. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร รับรองคุณภาพ ระดับดี (3.61)

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

4.6. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช รับรองคุณภาพ ระดับดี (3.59)

4.7. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร รับรองคุณภาพ ระดับดี (3.59)

4.8. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย รับรองคุณภาพ ระดับดี (3.59)

จากการจัดอันดับทั้ง 8 คณะทุกคณะ ผ่านการประเมินคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่พัฒนาขึ้น และได้รับการรับรองคุณภาพ ระดับดี ต่างกันที่คะแนนประเมิน ซึ่งก็สอดคล้องกับผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ ทั้ง 8 คณะที่ผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับดีเช่นกันในปี 2552 ตามเกณฑ์ สกอ. จึงถือว่ามาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ที่ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถเชื่อถือได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย มีดังนี้

1. ชื่อคณะ บางคณะ เช่น คณะเทคโนโลยีการเกษตร แต่มีการเรียนการสอน ทางด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมควรมีการปรับเปลี่ยนชื่อใหม่ คณะใดที่มีการเปิดสอนสาขา วิศวกรรมศาสตร์ควรปรับเปลี่ยนชื่อเป็น คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและวิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น

2. หลักสูตร วท.บ. (ต่อเนื่อง) ควรมีการปรับปรุงชื่อ จาก วท.บ. เป็น ทล.บ. เพื่อให้ สอดคล้องกับประกาศของ สกอ.

3. คณะใดที่มีศักยภาพของอาจารย์ เพียงพอก็สามารถขยายสาขาวิชา หรือหลักสูตร

เพิ่มขึ้นได้โดยให้เป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐาน หลักสูตร ของ สกอ.

4. ควรมีแผนพัฒนาบุคลากรโดยเร่งด่วน ในด้านการเพิ่มคุณวุฒิปริญญาเอก และผลงาน ทางวิชาการ (ผศ.-รศ.-ศ.)

5. การรับนักศึกษาควรพิจารณาให้ สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ศักยภาพ โดยให้คำนึงถึงปริมาณ และคุณภาพให้สมดุลกัน

6. ควรมีการพิจารณาเพิ่มงบประมาณที่ รับการจัดสรรทั้งงบประมาณแผ่นดินและงบ รายได้ให้คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมโดยรวม ตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ 12000 บาทต่อหัวต่อคน ต่อปี

7. ควรมีการวางแผนในการวิจัยและงาน ประดิษฐ์สร้างสรรค์ รวมทั้งการได้รับรางวัล การ จัดสิทธิบัตรจากผลงาน ให้มีปริมาณมากขึ้นให้ได้ ตามเกณฑ์

8. จากการวิเคราะห์จุดอ่อน ควรมีการ ประชาสัมพันธ์คณะพัฒนาหลักสูตรใหม่ ๆ สร้าง ชื่อเสียงของคณะในรูปแบบต่าง ๆ วางแผนการ คัดนักศึกษาเลือกคนที่มีแว้วมีความถนัดใน สาขาวิชาเข้ามา โดยเพิ่มกระบวนการวิธีการให้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผล

9. ควรมีการพิจารณาพัฒนาคุณภาพในตัว บ่งชี้ที่ได้คะแนนต่ำดังต่อไปนี้ ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ร้อยละของจำนวน นวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย ของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในรอบ 2 ปี ต่อนักศึกษาทั้งหมด 3.2 จำนวนชิ้นงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย ของนักศึกษาหรืออาจารย์ที่ ได้รับรางวัล ระดับชาติ/นานาชาติ (ภายใน 1 ปี) 5.2 ร้อยละของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ปริญญาเอก และหรือผลงานทางวิชาการ (ผศ.-รศ.-ศ.) ต่อ อาจารย์ประจำ และ ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ร้อยละของ อาจารย์ที่ได้รับรางวัลระดับชาติ/นานาชาติภายใน

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ได้รับการประเมินคุณภาพวารสารวิชาการอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1

2 ปี 6.3 จำนวนแหล่งบริการวิชาการวิชาชีพ หรือ แหล่งถ่ายทอดเทคโนโลยีของคณะ

Thongpakdee, A. (2000). A development of composite indicator for educational quality of Faculty of Education in Rajabhat Institutes by group of inner staff and group of external experts. Thesis in master of Education Chulalongkorn University.

References

- Janjira Wongkhomthong. (2000). A Development of Indicators of Educational Quality Assurance of Private Higher Education Institutions. Individual research documents. Diploma, National Defence College, The Joint State - Private Sector.
- Office of the Council of State. (2004). **Rajabhat Universities Act 2004**. Royal Thai Government Gazette Vol.121 Special section 23 A 14 June.
- Piyathida Worayanopakorn. (2003). A Development of Composite Indicator of Teacher Empowerment in Schools under Jurisdiction of the Commission for Basic Education. Chonburi : Piboonbumpen Demonstration School Burapa University.
- Suwimon Wongwanich. (2002). A Development of the Standards for Teacher and School Administrator Quality and a Design of the Internal Evaluation System. Bangkok: Faculty of Education Chulalongkorn University.